

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਸੈਕਰੀਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਿੱਠੀ ਸੈਕਰੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:- ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਗੈਰ ਵਜੀਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਰਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ? ਜਰੂਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲਿਬੁਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਯਾਮ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਸੁਖਯਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦੁਰ ਰਹਿਕੇ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਮਧੂਬਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ, ਵਿੰਦਾਵਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਿਰਕਾਰ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ। ਇਹ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਮਾਤਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਕਨਿਸ਼ਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਜੱਦ ਦੇਨੇ ਦਾ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਆਪ ਸਮਝਦੇ, ਨਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਹੁਣ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਇੰਕਾਰੋਪੇਰੀਯਲ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੀਯਲ ਵਰਲਡ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਪਾਰੂਯਾਰੀ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਖ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਨਾ ਮਜਾ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਸਮੁੱਖ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਗੌਡ ਗੌਡੇਜ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀ ਜਰੂਰ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਭੁੱਲ ਜਾਵੋਗੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਏ ਸੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ, ਉੱਥੇ ਵਜੀਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਵਾਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਣ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਫਰੈਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਤੋਂ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਟਾਕੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਟਾਕੀ ਹੋਣ ਬਗੈਰ ਕਰਮ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ, ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੇ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਜਾਉਂਦੀ

ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪਿਓਰਿਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਅੱਖਰ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਫਰਕ ਜਰੂਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਓ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਕੁਝ ਫਰਕ ਜਰੂਰ ਪਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਤਨਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਲ ਫੀਮੇਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਲਾਡਲੇ ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਏ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਾਰ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋ - ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੰਧ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਪਾਰ ਵਜਾਉਂਦੇ ਐਕਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ ਪਿਓਰ ਤੋਂ ਇਮਪਿਓਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਵਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਸੁੱਖਯਾਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਆਕੇ ਪੁਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੱਛਰਾਂ ਮਿਸਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਵੈਲਯੁ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੈਲਯੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਦੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਤ, ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਜਾਈ ਪਾਉਣਾ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਥੋੜੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਪਾਏ ਰਚਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਜਮ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਨਹੀਂ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਜਿਉਣਾ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ਚ ਪਿਤਾ... ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਂ ਸਕਰੀਨ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਸਕਰੀਨ ਹੋ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਦੱਸੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੋ। ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੁੱਖਯਾਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਪੇਜੀਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਾਡਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ - ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ। ਜਾਸਤੀ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਓਂ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਨ। ਮੱਛਰਾਂ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਜੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਉਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੁਪੀ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੀ ਅਗਨੀ ਹੈ ਇਹ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਨਾਟਕ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ - ਸੀਤਾ ਅੱਗ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਈ। ਅੱਗ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਿਤਾਵਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅਗਨੀ ਅੱਖਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਈ। ਕਿੱਥੇ ਯੋਗ ਅਗਨੀ, ਕਿੱਥੇ ਉਹ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਤ- ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਸਿਤਾਵਾਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਕਾਗ ਵਿਸਟਾ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਜੇ ਧੰਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਉਠਾਉਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੋ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ

ਤਾਂ ਸਭ ਸੀ - ਰਾਮ - ਸੀਤਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸੀ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਾ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ, ਜੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ, ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਫੱਟ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਤਰਨੇ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ ਤਮੇ... ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੈਠਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਲਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੈਨਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਯਲਟ ਹੋ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੋ - ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਲਯੁਗ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੇ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੰਸ਼ਨਤੀ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪਰਮਪਿਤਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੰਤੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਿੱਠੀ ਸੈਕਰੀਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਵਾਰਾ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਭਵ:
ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਹੋ ਜਾਂ ਵੱਡਾ- ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਜਰੂਰ ਦਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਗੋਇਆ ਖੁਦ ਆਪ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਕੱਟ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇ, ਸ਼੍ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਵੇ, ਇਹ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ, ਮਾਲਿਕ ਸੇ ਬਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਬੁੱਧੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਸਤੱਕ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਥ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਤਿਲਕ ਲਗਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

*****